

Llibre de les meditacions

Feliu Formosa

Tot s'ha aclarit, però

Tot s'ha aclarit, però
plou més que abans, i l'aigua
ens evoca el til·ler
que tots dos hem mirat
a recer d'un vell burg
i a l'encalç d'uns arpegis
que es perden entre els núvols.
No hi ha res més tenaç
que aquests acords fugaços,
quan tot just comencem
el joc de la memòria.
Entre tots dos, és fàcil
incorporar l'indret
llunyà que compartíem
a aquest temps tan dubtós.
Tu seràs violins
que vénen de molt lluny
quan l'única tornada
començava a entristir-me.
Prepara'm la ironia,
que ja vinc. No t'avancis.